MUSEU HIDROELÈCTRIC DE CAPDELLA

MUSEU DE LA CIÈNCIA I DE LA TÈCNICA DE CATALUNYA

Ajuntament de La Torre de Capdella

vall fosca
L'ENERGIA DELS PIRINEUS

ECOMUSEU
VALLS D'ÀNEU

EXPOSICIÓ

A bodes em convides!

Pobleta de Bellveí

6 - 7 d'octubre 2018

A bodes em convides!

Arran de l'exposició Caçadors de mirades, el Museu Hidroelèctric de Capdella ha fet una recopilació del material fotogràfic que tenen les famílies de la Vall Fosca.

De fotografies de boda n'hi ha a totes les cases i, per aquest motiu, es fa aquesta primera exposició que vol ser una aproximació a l'estudi de les relacions de parentiu.

L'exposició A bodes em convides! s'estructura en dos àmbits: el primer, un marc teòric que contextualitza alguns dels aspectes clau dels matrimonis com ara les unions matrimonials, el dot, la boda, les capitulacions matrimonials i els aixovars.

El segon, un espai on s'exposen fotografies de boda, vestits de núvia i peces d'aixovar d'entre aproximadament el 1870 i el 1930.

Unions matrimonials

Fins al primer terç del segle XX eren els pares els qui decidien amb qui s'havien de casar els seus fills.

La tria era una operació econòmica, per això calia buscar a la persona que aportés un dot més elevat.

L'objectiu de les unions matrimonials era preservar el patrimoni familiar i, a poder ser, ampliar-lo. S'evitaven els matrimonis hereu-pubilla perquè això representava la desaparició d'una de les cases.

Les unions matrimonials es pactaven a les fires i festes o bé els interessats quedaven a mig camí entre els seus pobles i feien els tractes.

A la Pobleta de Bellveí l'últim dia de la fira de l'octubre s'aprofitava per pactar matrimonis.

Els capítols matrimonials

Els capítols són pactes fets abans del matrimoni i són irrevocables.

En els capítols hi constava en primer lloc el nom i l'estat civil (solter o vidu) dels futurs cònjuges, el nom i el lloc de residència dels pares i la data en què se celebraria el matrimoni.

En segon lloc, la clàusula de l'heretament. Fins a finals del segle XIX l'hereu s'acostumava a escollir sota tres supòsits: el sexe (preferiblement home), que sigui el primer en néixer i només es nombra un hereu. En tercer lloc, la clàusula de designació del dot i també de la legítima dels germans no hereus.

L'aixovar

Es feia una llista amb l'aixovar que aportava el nouvingut a la casa conjugal. L'aixovar consistia majoritàriament en roba. Aquesta es traslladava en una caixa de núvia.

En cas que el nouvingut morís sense descendència, la seva família recuperava tot l'aixovar. Per això eren importants les llistes d'aixovar.

Els vestits de boda

Tant el nuvi com la núvia acostumaven a casar-se vestits de negre o amb roba fosca.

El vestit de la núvia normalment era de dues peces, una faldilla i un cosset. Com que moltes bodes es feien a l'hivern, es complementava el vestit amb un mantell de llana i una mantellina pel cap.

Queden molt pocs vestits de núvia, i molts menys de nuvi, de finals del segle XIX i principis del segle XX, ja que la roba s'aprofitava molt.